Carmen

finitis exercitiis militaribus,

autumno 1830.

Alma jam tellus fruitur sopore;
frigore orbatas foliis videtur
arbor in cælum, similis qverenti,
tendere palmas;

Namqve sub divo manet illa semper
improbi flatus patiens nivisqve;
sacra sed nobis aperit benigne
tecta Minerva.

Ibimus qvo nos vocat, et colentes
filiam summi Jovis, et furorem
Martis in bellis superantem, et artes
pacis amantem,

Linqvimus Martis studium, parati,
qvando nos belli strepitus vocarit,
sub tuis signis patriæ tueri
diva! penates.

Sub tuis signis levis ipsa mors est:
vivet in longum tibi sacra pubes,
qvæ lares tutans cecidit Borussos
nobilis ultrix.

Havniæ murus memor est duelli,
spes qvod immensas pepulit Carolo;
est memor Sveci duce te fugati,
cardine rerum,

Qvem deus ponti sceleratus undis
vexit audacem, glaciesqve dira;
Victor elatus cecidit Polonum
ægide mota.

Si tuis tectus manibus Minerva!
mansit in nido *Fredericus* olim;
si tibi victus rediit superbus
hostis ab urbe;

Optimum regem solio sedentem
prosperes Schjoldi, patriæqve amorem
sospitem serves populo, ferasqve
nomen ad astra!

Templa foedavit tua Mars nefandus,
Hic tibi condit; Pone jam dolorem,
Non Themis semper superis moratur
lenis in oris.

Tuqve *Hegermanni* decores capillos
flore palmarum, patriæ fideles,
tangat et longam cumulatus alma
laude senectam.

Lauritz Sivertsen.

Sang

ved Vaabenøvelsernes Slutning,

i Efteraaret 1830.

Qvale nu hviler over Plantevrimlen;
Klagende Træet strækker op mod Himlen
Armene nøgne; Kulden dem berøved
Smykker af Løvet;

Thi uden Dække maa det stedse skue,
Hvor Slud og Storme det med Styrten true;
Men os Minerva byder huld velkommen
Til Helligdommen.

Fro vi da ile did, hvorhen hun kalder;
Dyrke Gudinden i de lyse Haller;
Jupiters Datter vilde Mars betvinger,
Fredskunster bringer.

Krigsgudens Syssel vi Farvel nu byde,
Men naar til Hærfærd Kampens Trommer lyde
Os skal til Sejr for Hjemmet Vejen bane
Pallas! din Fane.

Under dit Banner barske Død ej skrækker;
Faldne Borussers [1]) Ynglingsskarer vækker
Hæder fra Døden; Frelstes Raab dem kræve;
Evig de leve. —

Hin Kamp ei glemme Kjøbenhavnske Volde;
Alt trende Rigers Tømme Karl saaes holde,
Da du paa Flugten jog hans Kjæmpeskare
Fjerned hver Fare.

---

1) Preussiske Studenter i Aarene 1813 og 1814.

Dristig Poloners Sejerherre voved
Kamp mod Naturen; Is og Hav ham loved
Held; — da mod Fienden Blik Medusa [2]) hvæsſed —
Han bed i Græsſet.

Saavist som Pallas! du i Stridens Hede
Fredrik beskjærmed med hans kjære Rede;
Saavist som Fienden for dig maatte drage
Tvungen tilbage;

Skjærm end den Ædle, som paa Skjolds Højsæde
Throner; bevar du Fædrelandets Glæde;
Lad Kongens Hæder over Skyen stige;
Værn om hans Rige!

Mars fræk dig gjæsted, hærged Tempelborgen;
Fredrik den reiser, hyld ej længer Sorgen!
Atter sig Themis, Himlens blot ej vorden,
Viser paa Jorden.

Hegermanns Lokker graanende med Ære,
Længe din Palmekrone Moder! bære;
Længe med Gubben møde fro vor Skare
Fred eller Fare!

---

[2]) Minervas Skjold (ægis) med det skrækindjagende Medusa-Hoved.

Lauritz Sivertsen.